

MAGICAL GIRL

(MAGICAL GIRL)



W KINACH OD 12 CZERWCA 2015

DYSTRYBUCJA W POLSCE



Al. Wojska Polskiego 41/43, 01-503 Warszawa
tel.: (+4822) 536 92 00, fax: (+4822) 635 20 01
e-mail: gutekfilm@gutekfilm.pl <http://www.gutekfilm.pl>

MAGICAL GIRL MAGICAL GIRL

Reżyseria i scenariusz

Carlos Vermut

Muzyka

Alessio Nanni

Montaż

Emma Tusell

Zdjęcia

Santiago Racaj

W rolach głównych :

José Sacristán
Bárbara Lennie
Luis Bermejo
Israel Elejalde
Lucía Pollán
Elisabet Gelabert

Damián
Bárbara
Luis
Alfredo
Alicia
Ada

Producenci

Pedro Hernández Santos
Amadeo Hernández Bueno
Alvaro Portanet Hernández

Produkcja

Aquí y Allí Films

Hiszpania

rok produkcji: 2014

czas trwania: 127 min.

1.85 – Dolby Digital

Kolor

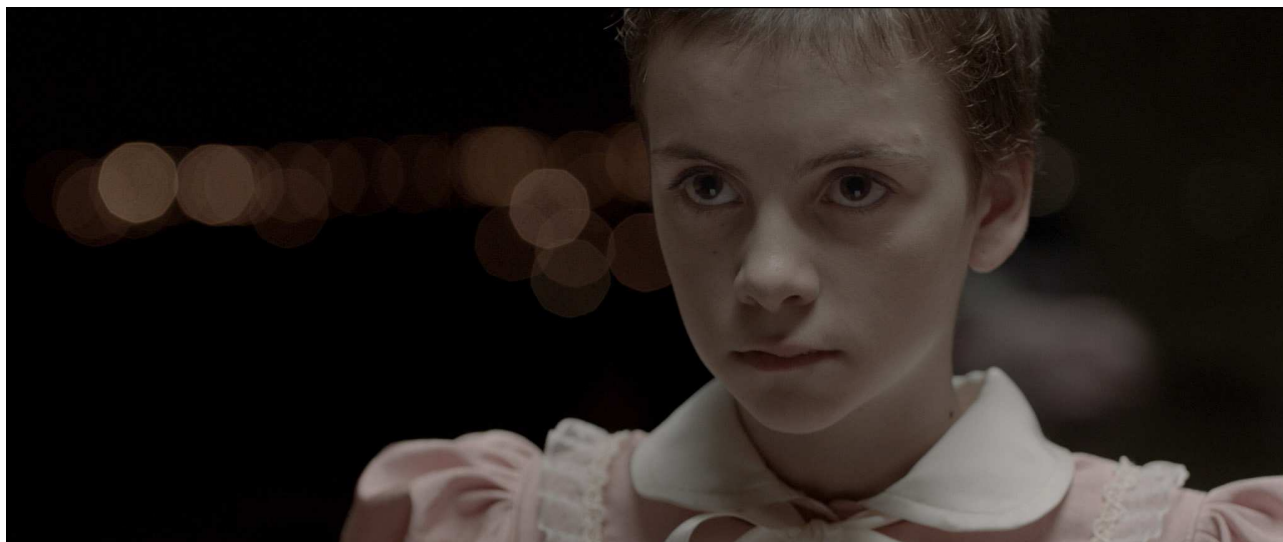
OPIS FILMU

***Zwycięzca stworzonego przez Gutek Film projektu Scope50.
Film, który dla polskich widzów wybrali sami widzowie.***

„Magical Girl” to skonstruowana jak łamigłówka opowieść, wciągająca widza do gry i do samego końca trzymająca w napięciu. Kiedy trzynastoletnia Alice zapada na ciężką chorobę, jej ojciec Luis – bezrobotny nauczyciel literatury – postanawia zrobić wszystko, by ją uszczęśliwić. Przypadkowo odkrywa jej wpis w pamiętniku, gdzie dziewczyna wyjawia swoje największe marzenie.

Spełnienie go okazuje się jednak kosztowne i przekracza możliwości finansowe Luisa. Wtedy przypadek stawia na jego drodze Barbarę, piękną młodą kobietę o burzliwej przeszłości, oraz Damiana, emerytowanego nauczyciela skrywającego mroczną tajemnicę. Luis, Barbara i Damian wplątują się w grę, w której każdy ruch pociągnie za sobą nieodwracalne konsekwencje, a skrajne emocje do końca walczyć będą z rozumem.

„Magical Girl” otrzymał nagrodę za najlepszy film i za najlepszą reżyserię na festiwalu filmowym w San Sebastian, a odtwórczyni głównej roli Bàrbara Lennie została uhonorowana Nagrodą Goya 2014 dla Najlepszej Aktorki.



Pedro Almodóvar uznał tę produkcję nie tylko za najlepszy hiszpański film roku, ale także za jeden z najlepszych hiszpańskich obrazów początku XXI wieku:

Ten film z każdą godziną i dniem staje się coraz lepszy. Vermut wspaniale prowadzi aktorów, którzy zresztą są znakomici, szczególnie Bàrbara Lennie. Jako scenarzysta zaskakuje każdą sekwencją, wprowadzając niespodziewane zwroty akcji. W ostatniej części filmu wydaje się, że nic już nie może nas zaskoczyć. Na 20 minut przed końcem byłem przekonany, że film zabrniesie w ślepią uliczkę, bo nie będzie w stanie dorównać pierwszej połowie opowieści. A jednak – zakończenie jest fantastyczne! Vermutowi udaje się ponownie nas zaskoczyć, doskonale pointując całą opowieść, co zawsze jest najtrudniejsze. Dla mnie „Magical Girl” to objawienie hiszpańskiego kina początku XXI wieku. Gorąco polecam ten film!

PROJEKT SCOPE50

Scope50 to nowatorski projekt, w ramach którego Gutek Film zaprosił 50 widzów z całej Polski do obejrzenia 10 najnowszych europejskich produkcji, które nie trafiły jeszcze do polskich kin. Były wśród nich filmy pokazane na najważniejszych festiwalach filmowych, nagrodzone w Cannes i San Sebastian, wyreżyserowane przez najciekawszych reżyserów młodego pokolenia. Zazwyczaj to dystrybutor decyduje o tym, która produkcja trafi do kin. Tym razem decyzja należała do widzów, którzy ocenili wszystkie filmy i wybrali najlepszy.

Głosy widzów, uczestników projektu Scope50 o filmie „Magical Girl”

Wciągająca wielopłaszczyznowość plus masa niedopowiedzeń i tajemnic sprawiają, że „Magical Girl” ogląda się z prawdziwą przyjemnością. Nie spodziewałem się tak wykręconej historii podanej w słodko-ostrym sosie. Każdy kolejny element intryguje, szkoda zapauzować i wyjść zrobić herbatę, a taki magnes na widza zawsze ma u mnie plusa. (Kamil Klamut)

Oglądanie „Magical Girl” można porównać do gry w szachy. Nigdy nie wiadomo, czym zaskoczy nas przeciwnik. Tutaj, ewidentnie (i zachwycająco dobrze) gra z nami reżyser, co i rusz wyciągając smaczki, puszczając oko do widza, pozostawiając w osłupieniu. (Daria Głowacka)

Od początku do samego końca – świetne kino. Za takie filmy kocham ten gatunek sztuki. Wspaniale poprowadzona przez reżysera, niebanalna opowieść. (Kajetan Obarski)

Bardzo cieszy mnie zwycięstwo tego filmu, bo uważam, że to właśnie takie kino powinno wygrać: oryginalne, znakomicie wyreżyserowane, z autorskim zacięciem i bezkompromisowe. (Karol Baluta)

GŁOSY PRASY

Najbardziej zaskakujący, oryginalny i niepokojący hiszpański film ostatniego roku.
Cineuropa

Spędzicie na krawędzi kinowego fotela cały seans, na przemian wydając zduszone okrzyki przerażenia i szoku oraz śmiejąc się z niedowierzaniem. Ten film na długo zostanie w waszych głowach, nawet jeśli będziecie chcieli bardzo o nim zapomnieć.
The Film Stage

Ten film kryje zdecydowanie więcej niż widać na pierwszy rzut oka. (...). Bardziej zabawny i dużo okrutniejszy niż mogliśmy początkowo przypuszczać.
Variety

To studium niebezpiecznych związków między pieniędzmi a emocjami to kino prawdziwie niezależne, które z każdą chwilą coraz bardziej niepokoi.
The Hollywood Reporter

Ostry jak brzytwa. Vermut łączy losy swoich bohaterów z chirurgiczną precyzją.
The Playlist

Mroczny i wielowarstwowy. W zachwycający sposób wymyka się wszelkim oczekiwaniom.
Screen Daily

REŻYSER O FILMIE

KONFLIKT DRAMATYCZNY

Zacząłem wymyślać historię, która w końcu stała się scenariuszem „Magical Girl”, zaraz po projekcji mojego debiutu „Diamond Flash” na festiwalu w Sitges. Już wtedy wiedziałem, że chcę zrobić film z mocnym przesłaniem, wyraźnymi zwrotami akcji i wielowarstwowy. Chciałem też, żeby fabuła nie koncentrowała się na zagadce, którą widz mógłby rozwiązać, ale raczej dawała wrażenie skomplikowania. W tym celu forma i treść filmu musiały bardzo się różnić, co udało mi się osiągnąć poprzez maksymalne uproszczenie historii przy jednoczesnym maksymalnym skomplikowaniu bohaterów. Tym samym fabuła i postaci są ze sobą niezwykle silnie połączone. Historia rozwija się w taki, a nie inny sposób dzięki decyzjom podejmowanym przez bohaterów. Z kolei oni rozwijają się w tempie narzuconym przez historię.

We współczesnym kinie przyjęło się, że fabuła rozwija się niezależnie od postaci, które są raczej marionetkami, mającymi materializować pomysły scenarzysty. Jeśli tym pomysłem jest morderca używający sił psychicznych i przechodzący z ciała do ciała, by popełniać kolejne zbrodnie, to sprawa rozwiąże się w finałowym zwrocie akcji. Bohaterowie będą potraktowani instrumentalnie, by pokazać rozwój tego pomysłu, aż do finałowego aktu.



W „Magical Girl”, a także w niedawnych gatunkowych filmach koreańskich, postaci i fabuła są nierozłączne. Mężczyzna uwięziony w tajemniczym pokoju przez 15 lat („Old Boy”), matka prowadząca śledztwo w sprawie, w której o zabójstwo oskarżony jest jej niepełnosprawny syn („Mother”), rodzina jednocząca siły, by walczyć z potworem z rzeki („The Host: Potwór”)... We wszystkich tych przypadkach filmowe gatunki użyte są, by skupić uwagę na bohaterach, a oni z kolei wykorzystani są do tego, by opowiedzieć o zemście, bezwarunkowej miłości, rodzinie. Takie podejście sprawiło, że kino z Korei jest w tej chwili jednym z najciekawszych na świecie, święci triumfy na najważniejszych festiwalach i przyciąga do kin widzów.

W „Magical Girl” wykorzystałem znany z kina noir klasyczny motyw szantażu, aby opowiedzieć o miłości, pożądaniu i ciemnej stronie każdego człowieka. O odwiecznym konflikcie emocji i rozumu.

STRONA WIZUALNA

Tak jak fabuła i bohaterowie nieustannie ze sobą negocjują na poziomie dialektycznym, tak na poziomie wizualnym musiała być zachowana harmonia między tym, co fikcyjne, a tym, co realne. Starałem się unikać przesadnie sztucznej estetyki poprzez podkreślanie piękna w rzeczach, które nas otaczają. Rozglądałem się uważnie wokół siebie, by odnaleźć we wszystkim najciekawszy z filmowego punktu widzenia aspekt, indywidualny charakter.

Kontrast pomiędzy światem mangi i anime – kolorowym, barokowym, słodkim i niewinnym – a światem obskurnych barów, szynek wiszących na ścianach, niedopitych butelek whisky i podmiejskich domów wydawał mi się interesującym antagonizmem. Przecież każdego dnia te elementy znajdują się w tym samym uniwersum. I interesujące jest patrzenie, jak wchodzi ze sobą w relację.

Tacy reżyserzy jak Alex de la Iglesia, Pedro Almodóvar, czy bracia Coen sięgają po podobne rozwiązania, łącząc najbardziej charakterystyczne elementy swoich kultur, tak, by zamienić coś powszedniego w coś egzotycznego.



MOTYWACJE

W filmie znalazła się scena, w której jeden z bohaterów wyjaśnia, dlaczego w Hiszpanii walki byków są wciąż powszechnie akceptowane. Hiszpania jest rozdarta między emocjami a racjonalnością, i z tego konfliktu rodzi się fascynacja pojedynkiem instynktów z rozumem, który można oglądać na arenach. „Magical Girl” wyrosła z obsesji na punkcie tej walki – odwiecznego konfliktu, który ma miejsce w każdym człowieku.

O tym właśnie chciałem opowiedzieć, używając środków, jakie daje kino. To medium, narzędzie do mówienia o wszystkim, co nadaje sztuce znaczenie: człowieku.

SYLWETKA REŻYSERA



Calos Vermut studiował ilustrację w madryckiej *Escuela de Arte numero 10* i pierwsze zawodowe kroki stawiał jako ilustrator w magazynie „El Mundo“. Tworzył także nagradzane komiksy, jak „El Banyan rojo“, który otrzymał cztery nominacje podczas międzynarodowego festiwalu komiksu w Barcelonie. Kolejnymi jego publikacjami były antologia krótkich historii „Psicosoda“ i „Pluton BRB, la venganza de Maripili“, komiks na podstawie serialu Alexa de la Iglesii.

W 2008 roku stworzył dla telewizji TVE serial „Jelly Jamm“, a w następnym roku wygrał siódmą edycję Notodofilmfest swoim krótkim filmem „Maquetas“. Jeszcze w tym samym 2009 zrealizował kolejny krótki metraż „Michirones“.

W 2010 roku zaczął pisać scenariusz swojego fabularnego debiutu „Diamond Flash“. Kiedy kilka firm produkcyjnych nie raczyło nawet odpowiedzieć, czy skrypt im się podoba, Vermut postanowił założyć własne studio. Psicosoda powstało w 2011 roku i jego pierwszą produkcją był właśnie film „Diamond Flash“ sfinansowany z pieniędzy, które reżyserowi udało się zarobić dzięki serialowi „Jelly Jamm“. Film zadebiutował 8 czerwca 2011 roku na internetowej platformie Filmin i szybko stał się najchętniej oglądanym filmem online w Hiszpanii. Magazyn „Caimàn“ uznał debiut Vermuta najlepszym hiszpańskim filmem roku ex aequo ze „Śnieżką“ Pablo Bergera.

W 2012 roku napisał i wyreżyserował krótkometrażową czarną komedię „Don Pepe Popi“, a także opublikował „Cosmic Dragon“, komiksowy hołd dla słynnej mangi „Dragon Ball“, której jest wielkim fanem.

Filmografia:

2009 – Maquetas (krótki metraż)

2009 – Michirones (krótki metraż)

2011 – Diamond Flash

2012 – Don Pepe Popi (krótki metraż)

2014 – Magical Girl